

Còmic Josep Gálvez

Ascens i caiguda de Bruguera (i 2)

L'ascens i caiguda de l'imperi Bruguera va estar molt lligat a la pèrdua de personalitat dels seus productes, a la incapacitat -afavorida per la censura- d'adaptar als canvis sociològics la fórmula d'un humor directe i punyent amb una segona lectura de forta càrrega crítica que tan bé va funcionar als anys 50. Aquesta inèrcia no va impedir un increment de vendes i de lectors quan no hi havia competència, però va ser un llast fatal a l'hora d'enfrontar-se a l'oferta creixent de la televisió.

De la lectura de l'estudi d'Antoni Guiral es dedueix que hi havia fórmules renovadores. Així, l'evolució del còmic francès i belga mostrava un camí lligat a la maduració del mitjà i a la implicació dels autors amb obres cada vegada més personalitzades.

És cert que es van intentar alternatives, però moltes només van ser imitacions i d'altres no es van mantenir el temps suficient que demanen els canvis. El cas és que, en lloc d'assimilar les influències, es va optar per omplir els tebeos amb material aliè.

Finalment, cal assenyalar l'efecte de reivindicació que conté una obra que, alhora que ens apropa a una part del nostre passat, ens evidencia l'oblit i l'abandó en què el tenim. Per quan el museu de la historieta?*

Los tebeos de nuestra infancia: La Escuela Bruguera (1964-86)

Antoni Guiral
El Jueves
Barcelona, 2007
Preu: 38 €
Pàgines: 360

Una de les pàgines de Carpanita i dels germans Zipi i Zape

ESPÈCIE PROTEGIDA

ADA CASTELLS

Benjamin Constant, l'inconstant

A l'Editorial Perifèrica tenen una dèria especial per la Revolució Francesa i ara acaben de treure un llibre de títol revolucionari, *El cuaderno rojo*, que de fet es diu així, simplement, perquè va ser escrit en una llibreta vermella. El llibre és de Benjamin Constant, un autor del tombant del segle XIX, conegut sobretot per la novel·la *Adolphe*.

El més divertit de comprovar és la seva incoherència, que el fa ben proper al nostre temps. En el seu quadern narra les memòries de joventut i va fent reflexions que després no tenen res a veure amb els seus actes d'home sentimental i apassionat. Per exemple, se li detecta una misogínia típica d'home de lletres mentre va col·leccionant amants d'alt nivell com Madame de Staël, que segur que el deuria posar en el seu lloc. De tota manera, Marguerite Duras va dir que "de vegades Constant resultava gairebé feminista" i si ho diu la Duras, és que deu ser veritat.

AVUI

MICRORELAT

PERE GUIXÀ

Bar dels Tres Cambrers i un Cafè Sol

En un bar, hi ha tres cambrers. El primer cambrer crida el segon cambrer i li diu: "Un client ha demanat un cafè. L'has de fer sol, curt, torrefacte, descremat, descafeïnat i amb sacarina. ¿Sabràs fer-lo?". El segon cambrer diu que sí, però llavors li truquen de casa per l'ingrés a l'hospital d'un familiar, de manera que va cap al tercer cambrer i li diu: "Para atenció. Acaben de demanar un cafè. L'has de fer sol, curt, torrefacte, descremat, descafeïnat i amb sacarina. ¿Sabràs fer-lo?". El tercer cambrer diu que sí i el segon

cambrer es treu el davantal i marxa al policlínic.

Quan l'amo del bar arriba, el cafè ja és a punt. Però ningú sap ben bé a qui s'ha de servir. Alguns clients s'observen estupefactes mentre d'altres surten del bar i miren a banda i banda del carrer. Un client escorcolla l'interior de la barra; un altre dona un cop d'ull als serveis; un altre, que ha fet tota la volta a l'illa de cases, torna arronsant-se d'espallles al bar.

El cafè, que fumeja i desprèn aroma, està en un got, damunt del plat, amb el pot de sacarina i la cullereta d'acer inoxidable.

Finalment troben el client. L'home xarrupa el gotet i diu que mai ha pres un cafè tan deliciós. Un cafè fet amb una perfecció tan absoluta.

Tot i això, la investigació segueix el seu curs i el cap d'Àrea d'Hosteleria i Procediments Culinaris, acte seguit d'assabentar-se del que ha passat, resol el següent: 1) la demora d'una beguda no pot depassar la mitja hora des que es fa la comanda; 2) el nivell de torrefacció del cafè s'ha d'estabilitzar a tot el país en el 30%; i 3) des d'ara mateix, el local es dirà Bar dels Tres Cambrers i un Cafè Sol.*

El cas és que és ben curiós veure la trajectòria d'aquest home desastre i alhora brillant que és capaç de simular un suïcidi per una dona que ni estima. Coses de ser un romàntic i exercir com a tal, cada temps té les seves servituds. Però no hi ha dubte que poder recórrer Europa després d'haver nascut a Lausana el 1767 per anar a estudiar a Baviera i a Edimburg té el seu què. Com podem demanar constància a un romàntic com ell. El seu cognom és la més gran contradicció.*

